

Dagbog 16

For perioden 13. januar 2001 til
31. december 2001.

Forord

Denne dagbog er min sekstende dagbog der beskriver dagligdagen samt vores små og store projekter i 2001.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indholdsfortegnelse

- 2001 Året der gik 2000
- 2001 Fastelavn
- 2001 Det store byggeprojekt
- 2001 Klassefest i Skærbæk
- 2001 Sommerferie på Rømø
- 2001 Richards 30 års fødselsdag
- 2001 Tanja og Richard giftes
- 2001 Firmafest
- 2001 Læserbreve
- 2001 Min sterilration
- 2001 Vores jul - alene

Dagbog for perioden 13. januar 2001 – 31. december 2001

Efter hjemkomst fra Thailand, og hvor alt var ved at nærme sig normale gænge igen, var det tid til at se tilbage på det forgangne år.

År 2000 havde været et år som for alvor ændrede vores almindelige livsmønster, og selvfølgelig skulle det være sådan.

At følge Jesper i hans måde at udvikle sig på var enorm spændende og fra at han "ingenting" kunne i januar måned og så til at han i december måned allerede kunne gå, var noget af en præstation.

En ting jeg specielt lagde mærke til ved Jesper var hans næsten altid gode humør, også da han kom i dagpleje, og så hans glæde ved at være sammen Casper.

Med Casper var det et år med opture og nedture. Casper kunne have en god periode, for lige pludselig at vende og få en dårlig periode, hvor han var tværs på alt hvad der blev sagt til ham, og hvor han trodsede alle.

På nogle punkter var Caspers alder og hans opførsel ikke altid i overensstemmelse med hinanden.

Så var det også året hvor Casper for alvor lærte at se fjernsyn og sige "Må jeg se tegnefilm?" og hvor han tilbragte mange timer.

Casper udviklede sig utroligt meget i løbet af året og på mange områder begyndte han at blive en "stor dreng" bare alt for tynd.

Casper var også den storebror der virkelig holdt Jesper i skakt og som tog sig af ham så snart der var noget.

I år 2000 kom Atchara også igen i arbejde ude hos Reinholdt & Co. og var virkelig glad for hendes arbejde, hvilket jeg ikke kunne sige om mit arbejde. Det var et år med mange frustrationer, manglende ledelse og kun planer for økonomien, hvilket også bar præg blandt alle mine folk i afdelingerne. Et år hvor jeg søgte væk, men som ikke lykkedes – heldigvis.

Alt i alt var år 2000 på en måde et godt år med mange dejlige oplevelser, men også et år hvor arbejde og børn konstant krævede 110 % opmærksomhed, hvilket selvfølgelig indebærer at jeg hver eneste dag til aften totalt var "kørt ned", og derfor krævede en masse søvn og hvile, hvilket selvfølgelig ikke altid var forståeligt fra Atchara og børnenes side.

Sidst men ikke mindst var det også året hvor vi gik og glædede os til den kommende Thailands tur, og hvor jul kunne være jul. Vi ville til Thailand.

Da jeg mødte op på arbejde den 15. januar 2001, var første store overraskelse en gavecheck på 2000,- kr. fra WM-data Branche, til en tøjforretning i Herning. Vi havde ved fælles hjælp alle sammen formået at lave et meget stort overskud i Branche, hvilket var ekstrem positivt da næsten alle andre Kompetencecentre i eApplications havde lavet et dundrende underskud.

Efter et par timer havde jeg indhentet 3 ugers arbejde, men også kun fordi jeg havde arbejdet om søndagen, med at læse al min post.

Arbejdsomt havde jeg 14 hårde dage foran mig, hvor jeg bl.a. skulle en 2 dages tur til Sjælland for at løse udskriftsproblemer sammen med Peter Jessen. Derudover havde jeg en kommende tur til Norge foran mig, hvor jeg igen skulle op til Bratsberg Teglværk for at installere denne gang.

Medens jeg var på Sjælland måtte Casper en tur til lægen for at blive limet i hovedbunden. Han havde i børnehaven fået en plasticspand i hovedet. Børnehaven var nærmest i panik da det hele omkring Casper flød af blod. Men heldigvis var det ikke så slem, som det havde set ud.

Ugen efter, den 24 og 25. januar, skulle jeg så til Norge, og om tirsdagen startede Casper og Jesper med at blive syge, hvilket krævede Atcharas første "barnets første sygedag". Jeg tog "barnets første sygedag" om fredagen, eller rettere sagt, jeg tog Casper med til Kolding, hvor jeg skulle have morgenmøde med konsulenterne.

Turen fra Oslo til Bratsberg var noget af en sej tur. Vi havde lejet en bil for selv at køre derned denne gang.

Men der kom uhyggeligt meget sne og hele turen til Teglværket foregik i sneglefart, hvor vi ankom godt trætte, men der var ikke tid til at slappe af. Vi gik straks i gang med at installere og opsætte og omkring kl. 21.30 var vi ligesom ved at være "færdige", hvorefter turen gik ind til byen hvor vi skulle overnatte.

Efter en godnat øl på diskoteket, var dagen slut.

Dagen efter allerede kl. 07.30 kørte vi igen af sted mod Teglværket for at få det sidste ordnet og for at se produktionsanlægget, hvilket var meget spændende. Omkring kl. 12.00 var vi færdige og kørte af sted mod lufthavnen.

Om aftenen gik det tidlig i seng, da al krudt var brugt.

Om fredagen var jeg som sagt i Kolding for at holde morgenmøde og omkring kl. 11.00 kørte vi igen. Men vi kørte ikke direkte hjem, da jeg ville hente billeder fra turen til Thailand, i Herning.

I Merlin i Herning havde jeg en dejlig oplevelse, da de snød sig selv for ca. 600,- kr. Jeg havde bestilt både dobbelt antal papirbilleder samt billederne på CD. For 6 film betalte jeg i alt 650,- kr.

I den efterfølgende periode var nøgleordet planer og planlægning. Jeg ville gerne til Norge på sommerferie og havde rekvireret utrolig meget materiale på hytter.

Men enden på det hele blev at projektet blev forkastet, til fordel for en større renovering af huset og de rum vi nu havde til rådighed.

Vi ville gerne udskifte køkkenet, vinduer og døre, taget og så have gulvtæpper i hele huset. Et projekt til omkring 200.000,- kr.

Jeg indhentede mange tilbud alt i medens vi prøvede at finde den rigtige løsning og samtidig begyndte jeg at involvere Nørresundby Bank og fik udarbejdet nye budgetter. Og alt tegnede godt – indtil videre.

Sidst i januar måned var jeg til lønforhandling med Minna, hvilket betød en lønstigning på 750,- om måneden og så fri telefon, hvilket for vores vedkommende var en stor post på omkring 12.000,- kr. om året. Alt i alt var jeg så men godt tilfreds.

Den sidste weekend i januar måned havde vi besøg af mor og far og i den weekend mærkede vi for alvor at det var koldt. Vi havde kuldegrader ned til ca. -10 grader, og det var begyndt at falde sne, hvilket betød at Casper kunne nå at få en dejlig kælketur sammen med far. Vi andre bare hundefrøs.

Om søndagen tog vi ud til Minna og Leo for at aflevere gaverne, vi havde med hjem fra Thailand. Jeg tror Minna blev utrolig glad for øreringene.

Efter aftensmaden tog vi hjem igen, hvor jeg kunne se at der var en der havde ringet op til flere gange fra det samme nummer. Nummeret sagde mig ikke noget som helst, og det var lidt mystisk eftersom vi havde hemmeligt nummer.

Jeg besluttede mig for at ringe nummeret op og høre hvad det var de ville. Først snakkede jeg med en dame, hvis navn ikke sagde mig noget som helst, men hun tilkaldte en der hed Lars.

Lars snakkede til mig som om han havde kendt mig alle dage, og på et tidspunkt spurgte han om jeg overhovedet vidste hvem han var, og det måtte jeg blankt erkende, det gjorde jeg ikke.

Men han sagde at vi havde gået i skole sammen på Skærbæk Private Realskole, og så vidste jeg hvem Lars var.

Lars og Hanne fra klassen ville prøve at samle den gamle klasse til 20 års jubilæum i Skærbæk.

Lars og jeg havde en hyggelig snak sammen og jeg ville høre nærmere hvad angik klassefesten.

Senere fik jeg en e-mail med datoen som skulle være den 22. juni. Samtidig skulle vi skrive et lille afsnit omkring os selv og fortælle hvad vi havde lavet efter at have forladt Skærbæk Realskole.

Dette ville senere blive sendt rundt til alle.

I den efterfølgende periode begynder Jesper så småt at sove på hans egen madras, hvilket går utroligt fint. Det hænder at han rejser sig op, og skal mærke om Atchara er der med følgende ord sætning:

Hej mor

hvorefter han ligger sig til igen.

Om onsdagen da jeg kørte hjemad og snakkede med Atchara fortalte hun at der var en fra den gamle klasse der havde ringet og at jeg skulle ringe tilbage. Det eneste jeg tænkte var at det var da mærkeligt.

Om aftenen lykkedes det mig at komme igennem til vedkommende. Det var Torben – men hvem var så det!

Det viste sig at være Torben fra Handelsskolen som sammen med Pia ville lave en klassefest for HH klassen.

Torben og jeg havde en lang snak og jeg glædede mig allerede.

Men det var dog pudsigt at blive indkaldt til 2 klassefester inden for samme uge.

Og så gik den ikke længere. Nu ville vi til at modernisere forskellige steder i huset. Vi startede med at rive de gamle hylder ned, nede i det bagerste værelse.

1 hyldektion fik dog lov til at stå, men nu havde vi skabt så meget plads at fryseboksen kunne stå dernede.

Vi fik malet og kunne derefter begynde at flytte mit gamle kontor derved, hvilket betød at vores fjernsynsbord pludselig skulle anvendes som computerbord og nogle af de "gamle" stuemøbler også pludselig blev kontormøbler.

Alt dette betød at der dermed også skulle omrøkeres i stuen, samtidig med at vi skulle have et nyt fjernsynsbord.
Stuen blev rigtig lækker efter denne omrøkring.

Derefter kunne vi gå i gang med gangen. Vi fik revet hylder og skabe ned og kunne derefter så småt begynde opbygningen igen – bare med nogle nye skabe fra Kvik Køkken.

Det viste sig at blive en større udfordring end lige umiddelbart ventet. Vand og kloak var denne gang ikke noget problem men derimod udluftningen til tørretumbleren var en kæmpe udfordring, som det dog lykkedes også at løse med hjælp af nedløbsrør. En lidt anderledes måde at løse dette problem på.

Alt hvad der kunne genbruges blev genbrugt såfremt det ikke havde bare den mindste skramme.

F.eks. blev mit gamle computerbord således til vores nye bordplade i gangen.

Bent var under hele forløbet en kæmpe hjælp, og pludselig var vi færdige med gangen på nær det nye vinyl, som vi skulle have på senere.

Atchara sørgede for at gangen blev malet samt loftet ludbehandlet.

I forbindelse med omrøringen i stuen var det gamle stereoanlæg også røget for alderdom og slidtage hvilket betød at vi selvfølgelig skulle have et nyt.

Vi købte et billigt stereoanlæg i Føtex, da vi ikke havde de store krav til lyd kvalitet, men bare det at vi kunne få lyd, og så måtte det jo holde så længe det nu kunne.

I forbindelse med fastelavn skulle vi med Casper og Jesper ind til WM-data for at slå katten af tøndem, hvilket var en festlig dag.

Casper var udklædt som Batman og Jesper som en dinosaur og begge drenge morede sig utroligt meget.

Vi startede med rundstykker og gammel dansk og derefter var det tid til at slå katten af tønden.

Da først Jesper havde fået gang i køllen, (sutteflasken skulle også passes), ville han ikke give slip igen.

Casper som var på et andet hold for lidt større børn, var lidt skuffet over at det ikke var ham der blev konge – men han tog, ugen efter, stærk revanche oppe i børnehaven og blev kattekonge.

Vi sluttede af med pølser og kartoffelsalat, hvorefter det gik hjemad.

Vi havde mange ting der skulle ordnes inden Bjørn og Kirsten kom til eftermiddagskaffe.

Resten af weekenden forløb stille og roligt med masser af hygge. På et tidspunkt var Bjørn og jeg med drengene ude og bygge en snemand, eller rettere sagt en snekvinde, hvilket de syntes godt om.

Til Caspers fødselsdag havde vi besluttet at den igen i år skulle fejres oppe i børnehaven, da huset lignede jeg ved ikke hvad. Alt stod på den anden ende.

Til Caspers fødselsdag, som vi holdt den 28/2, havde vi købt hans største ønske – nemlig en Playstation og den vakte dejlig megen glæde hos ham. Om formiddagen havde jeg købt en stor kagemand fra bageren i Sdr. Omme samt lidt flødebolle og som noget virkelig utraditionelt skulle jeg vise billeder fra Thailand.

Jeg havde lånt en barco inde fra WM-data og sammensat en række billeder i PowerPoint, hvor Casper var med på billederne. Under fremvisningen var der fuldstændig ro – alle var utrolig engageret i hvad Casper havde oplevet medens vi var i Thailand.

Efter at billedfremvisningen var slut, viste jeg 2 små videoklip, som fik børnene til at gå fuldstændig amok. De grinte og råbte og alle var glade.

Om aftenen havde vi besøg af Ester og Poul Erik til kaffe.

I februar måned fik vi bestilt tæpper / vinyl til hele huset, hvilket løb op i ca. 20.000,-.

Som lovet i Thailand ville vi betale for den nye dør og vindue og nu var tiden kommet til at pengene skulle overføres til Thailand og ifølge dem selv så det kanon godt ud og de var glade og godt tilfredse, hvilket var det der betød noget.
Vi overførte 3.000,- kr.

I marts måned var det så blevet tid til Britta og Eriks kobberbryllup, som jeg desværre selv måtte deltage i, da vi havde problemer med at få passet Casper og Jesper, og hvorfor Atchara valgte at blive hjemme.

Men vi havde en kanon fest med masser af indslag og glade mennesker. Tanja havde lavet en masse svar, ligesom i Jopardy, og dem havde jeg stillet op i et regneark med forskellige farver og det så virkelig godt ud. Samtidig havde jeg igen lånt barcoen i WM-data så vi kunne få det op på væggen. Projektet var en kæmpe succes.

Senere på aften havde jeg medtaget en sang helt anonymt, da den var uhyggelig sjofel. Efter sangen prøvede Britta virkelig at finde ud af hvor den kom fra, men det lykkedes hende ikke.

Men en ting var sikkert og det var at folk havde moret sig noget så gevaldigt men denne sang.

Aftenen gik og det blev meget sent inden vi kom hjem til Britta og Erik, hvor jeg skulle overnatte, da jeg ikke havde skyggen af en chance for at kunne køre bil.

Det var også i marts måned hvor jeg for alvor fik gang i låneansøgningen til vores kommende store projekt. Jeg havde blandt andet besøg af 2 damer fra TotalKredit som skulle vurdere huset, hvilket ikke havde et heldigt udfald. Vi fik nemlig afslag på det fulde lån – og hvad skulle vi så gøre?

Henrik Hjort, min bankrådgiver i Nørresundby Bank, ville kigge på andre muligheder, og jeg må indrømme at han kom med et godt tilbud til os.

Jeg kunne tage lånet som et boliglån, uden de store omkostninger og uden at banken ville have garantier og sådan gik det til at jeg lånte 125.000,- til modernisering uden om Kreditforeninger.

Nu kunne vi for alvor komme i gang med projektet, som startede med at vi bestilte køkkenet hos Kvik Køkkener i Kibæk og samtidig startede vi med at brække det gamle køkken ned, og jeg må indrømme at der var mange udfordringer undervejs – men dem skulle vi også nok klare.

Vinduer og døre blev bestilt hos HNN Byggefirma i Videbæk.

Som en streg i tegningen var Casper og Jesper i denne periode meget syge, og Casper var i to omgange hjemme hos min mor og far for at rekreere og komme til kræfter igen. Når enten ikke Casper eller Jesper var syge, ja så var det mig der måtte stå for tur, og jeg har aldrig i min erhvervsaktive alder haft så mange sygedage som dette forår – men heldigvis var der fuld forståelse for dette hos WM-data, hvor tingene igen kørte som de skulle.

I april måned fik jeg skattepenge tilbage, hvilket lusede en del, for nu kunne jeg købe nogle ting som jeg ikke ellers havde haft mulighed for.

Og pludselig havde vi også råd til at forny brændeovnen.

Og så gik vi ellers i gang med investeringerne, og det første vi købte var en trailer til 5.500,- som var et kæmpe ønske der gik i opfyldelse.

Derefter fik jeg bestilt en Morsø brændeovn til 6.695,- og sidst men ikke mindst bestilte jeg en Carport til 5.595,-, da vi længe havde snakket om at overdække pladsen mellem garagen og huset.

Traileren fik jeg 2 dage efter bestillingen; brændeovnen skulle leveres og monteres lige før tæppemontørerne skulle komme. Carporten skulle leveres den 1. juni.

Indtil nu var tidsplanen følgende:

Vinduer og døre skulle monteres fra mandag 30. april og de regnede med hele ugen.

Tæppemontørerne ville komme den 3. maj, hvilket betød at den gamle brændeovn skulle være nede den 2. maj, og den ny sættes op den 4. maj.

Alt dette betød så også at køkkenet skulle være færdig monteret – tapetseret og malet, dørkarme og fod lister i hele huset være malet, soveværelset være ny tapetseret og malet, Jespers værelse være malet samt diverse lofter ludbehandlet. Så alt i alt havde vi rimelig travlt for ikke at sige kanon travlt.

Dette betød at fra at vi pillede det gamle køkken ned og til at projektet skulle være klar til de forskellige montører, havde lige netop 3 uger til at klare det hele i.

Lørdag den 7. april hentede jeg køkkenet hos Kvik i Kibæk, hvor Bent hjalp med at bære. Jeg havde lånt firmabilen inde fra WM-data og selv om vi pakkede den godt, måtte vi køre 2 gange for at kunne få det hele med hjem, og der var meget.

Nedrivningen af det gamle køkken gik forrygende og tirsdag den 10. april var jeg klar til at begynde at gøre køkkenet i stand igen.

Bent og jeg havde aftalt at vi onsdag aften / nat ville pudse væggene op, så de var klare til de nye fliser, som jeg også havde bestilt – pris ca. 3800,-.

Men så begyndte problemerne. De gamle vægge var alt for tørre og pudset ville ikke hænge fast. Sent onsdag aften gav vi op og måtte vente og se resultatet til næste morgen.

Onsdag aften fik jeg en opringning fra Samson Transport der kunne meddele mig at han ville komme med en carport til mig enten om natten eller torsdag morgen og det var jeg slet ikke med på, for jeg havde bestilt den til levering den 1. juni, men det kunne han jo ikke gøre noget ved.

Og ganske rigtigt – torsdag morgen dukkede han op med carporten, hvilket betød at jeg i den kommende uge, skulle have fat i firmaet hvor jeg havde bestilt den.

Torsdag morgen startede vi med at tage pudslaget af igen. Det smuldrede mellem fingrene på os, og vi ville i hvert fald ikke kunne få fliserne til at sætte fast.

Men nu var gode råd dyre! Hvordan skulle vi "bekæmpe" denne opgave?

Pludselig fik jeg den idé, at vi kunne prøve med resten af noget flise klæb jeg havde stående og vupti – det var løsningen. På den måde ”mættede” vi murene – men der var ikke nok og jeg kunne først få noget mere om lørdagen på grund af helligdagene, hvilket betød at vi havde tidlig fyraften om torsdagen – men så kunne jeg begynde at samle skabene.

Om fredagen ville vi så prøve med rigtig cement puds og nu var der ingen problemer. Pudset hang som det skulle, men vi var forsinket ret kraftigt. Bent fik i mellemtiden også ordnet vand og el, så det også var klar.

Hvad vi havde troet var overstået om torsdagen blev i stedet for til om søndagen og så kunne opsætningen af skabene starte og køkkenet begyndte at tage form.

I den kommende uge ringede jeg til Værebro Tømmerhandel hvor jeg brokkede mig helt vildt over at ønsket leveringstidspunkt ikke var blevet overholdt. Efter lidt skriveri med direktøren hvor jeg kritiserede deres hjemmeside helt til sokkeholderne lykkedes det mig at få en kompensation på 300,- og dermed var denne sag ude af verdenen.

Tirsdag den 24. april fik jeg en opringning fra HHN Byggefirma, at de desværre var blevet ret kraftig forsinket, hvilket betød at de blev nødt til at udskyde udskiftningen af vinduer og døre hos os.

Det var ærgerligt men ikke noget at gøre ved, og vi behøvede ikke at stoppe de andre aktiviteter. De skulle nok passe på.

Projektet blev udskudt til mandag den 11. juni.

I weekenden den 28 og 29. april kunne vi begynde at se en ende på køkkenprojektet, hvilket vil sige, nu var skabene inkl. hårdhvidevarer på plads. Bordpladen som jeg havde bestilt færdig og lige klar til montering var også på plads og passede 100 %. Og nu kunne vi begynde at bruge køkkenet, hvilket passede os fortrinligt, da vi var ved at være trætte af det ”midlertidige” køkken eller sagt med andre ord ”Et bombet lokum”.

Nu manglede vi kun at få sat fliserne op.

Tirsdag den 1. maj hentede jeg mor, som gerne ville hjælpe med at få huset gjort klar til tæpperne.

Vi fik tapetseret soveværelset og køkkenet, hvor Atchara og jeg forinden møjsommeligt havde fjernet det gamle tapet, og derefter malet. Mor fik malet fod lister, dørkarme, døre samt ludbehandlet diverse lofter og havde ydet en kæmpe indsats.

Endelig oprandt torsdag den 3. maj og vi havde fået tømt hele huset for møbler og var dermed klar til det helt store.

Først ankom de fra Herning Pejsecenter og på rekordtid, 45 min, havde de afmonteret den gamle brændeovn samt installeret den nye. 20 min. senere ankom der 3 mand fra Garant tæpper og så blev der ellers gået til den.

Til middag kørte de 2 personer og omkring kl. 14.00 kørte den sidste og alt var færdigt og så kanon godt ud.

Nu kunne vi så begynde at sætte på plads igen og inden vi havde set os om var vi færdige.

Fra at have levet i rod i en meget lang periode skulle vi på knap 8 timer til at leve en normal tilværelse igen.

Vi havde fået et fantastisk dejligt hus og nu manglede vi kun nogle småting bortset fra vinduer og døre.

Mandag morgen den 14. maj blev Atcharas knallert desværre stjålet. Ikke det at vi mistede det gamle lig, men nu stod Atchara pludselig uden noget transportmiddel, og det var meget værre.

Det viste sig at der blev stjålet ikke mindre end 14 knallerter inden for en ganske kort periode i Aaskov kommune.

Vi var rundt og se på forskellige brugte knallerter og den 22. maj besluttede vi os for at købe en ny knallert. Vi købte en Yamaha inde hos Kibæk Cykler til den nette sum af 16.000,- og som Atchara kunne hente den 25. maj. Og nu var hun godt kørende.

Ude i garagen støbte jeg nogle jernrør ned i gulvet og samtidig fik vi købt en meget god kæde så knallerten kunne låses. Nu ville vi ikke risikere noget.

I juni måned begyndte Bent og jeg at sætte fliser op og det så bare godt ud. Køkkenet begyndte mere og mere at tage form.

Da så også fugningen, som jeg selv klarede, var på plads, var det ligesom prikken over i ét.

Lørdag den 9. juni var der arrangeret mandefest inde hos WM-data for Branche folkene, hvilket vil sige omkring 10 personer der mødte op.

Vi skulle starte med Gokart kørsel på en udendørs bane, hvilket var en helt vild oplevelse. Nu gik der pludselig en dreng op i en og adrenalinet pumpede på vilde tryk. Jeg nåede at komme med i finalen, men blev "desværre" kun nr. 3.

Derefter var der arrangeret fest inde hos WM-data, hvor jeg måtte sande, senere på aften, at få en systemfejl hvilket betød at jeg gik helt i sort, men vi havde haft det sjovt.

Den 12 og 13. juni skulle jeg til Vedbæk på WML-lederuddannelse. Det var de første 2 dage ud af 6 som jeg skulle deltage i.

WML-lederuddannelsen er en "tvungen" uddannelse som alle ledere, på alle niveauer, skal have gennemført.

Jeg fik lov til at stoppe 1 time før den 13. juni, da jeg så hurtigt som muligt skulle til Blåvand til ledermøde i Branche.

Vi skulle diskutere vores nye forretningsmuligheder / grundlag da vi pr. 1. juli skulle overgå til et selvstændigt aktieselskab, som et datterselskab under WM-data eApplications. Samtidig skulle vi også diskutere en måde på hvordan vi fik medarbejderne informeret positivt og dermed undgå frustration og usikkerhed.

Vi arbejdede indtil kl. 19.30 hvorefter vi skulle spise i restauranten på Blåvand Kro, som også var stedet hvor vi havde en lejlighed.

Efter middagen gik Minna, Marna, Dan og jeg en tur til vandet, for at blive frisk i hovedet igen.

Henrik, Dorte og Jan blev hjemme i lejligheden hvor diskussionen kørte på fulde tryk alt i medens tørsten blev slukket med rigelige mængder rødvin.

Diskussionen fortsatte næsten hele natten og omkring kl. 02.30 gik de fleste af os til ro.

Næste morgen var, for nogles vedkommende, lidt svær at få startet på, men vi kom i gang og omkring kl. 09.00 ankom Hans Otto Wilfang (direktør for WM-data eApplications) og hvor vi forelagde vores arbejde.

Hans Otto kunne bidrage med detaljer og sluttelig blev udmeldingstidspunktet fundet. Vi fik indkaldt alle medarbejder inkl. Ballerup og Kolding til næste dag kl. 10.00 i Herning, hvilket vakte stor forundren blandt alle medarbejder, men der var ingen der vidste noget som helst.

Næste morgen kl. 10.00 startede vi med rundstykker og Gammel Dansk og Minnas indledende tale startede med at hun havde en glædelig nyhed til alle og så fik de budskabet hvilket kun vakte stor glæde hos alle og vi kunne være godt tilfredse med vores arbejde i Blåvand.

Fredag den 23. juni var så dagen hvor jeg skulle til 20 års jubilæumsfest på Realskolen i Skærbæk, men først havde jeg lige en lille tur til Ballerup, hvor jeg skulle undervise Lotte og Finn i Udlejningsmodulet.

Kl. 16.30 startede det med at vi skulle mødes på Realskolen i Skærbæk og nu blev det spændende at se hvem der dukkede op og hvordan de så ud.

Ja de fleste lignede sig selv – bare blevet lidt ældre og der kom hurtig gang i snakketøjet. Inspektøren på skolen viste os rundt og fortalte lidt om skolens udvikling siden vi havde forladt den, og der var virkelig sket meget.

Der var foretaget en gennemgribende renovering af næsten hele skolen – lige bortset fra vores klasselokale i 8 klasse.

Den blev kaldt for nostalgiklassen.

Efter rundvisningen kørte vi ud til Hjemsted Oldtidspark hvor vi skulle spise – men forinden var der afsat 1 time til snak over en kop øl eller vin og hvor snakken virkelig gik livlig til.

Der var mødt følgende personer op:

Lars, Palle, Birger, Marianne, Hanne, Dorte, Bjørk, Ingrid, Lissie, Anette, Alex, Finn, Johnny, Thomas, Kim, Anette, Voss, Jan, og mig selv selvfølgelig.
Henning og Lisselotte var desværre forhindret.

Efter en god middag og masser af snak kørte vi omkring kl. 24.00 til halbal hvor festen fortsatte til omkring kl. 02.30.

Straks næste morgen drog jeg af sted mod Sdr. Felding for at hente familien. Vi havde sommerferie og skulle i sommerhus på Rømmø, sammen med Bent og Nitaya + børn.

Jeg havde hos Leif Hansen i Skærbæk lejet deres luksussommerhus til den favorable pris af 4.000,- inkl. det hele, for perioden d. 24. juni – 30. juni.

Normalpris lå omkring 8.000,- for en uge.

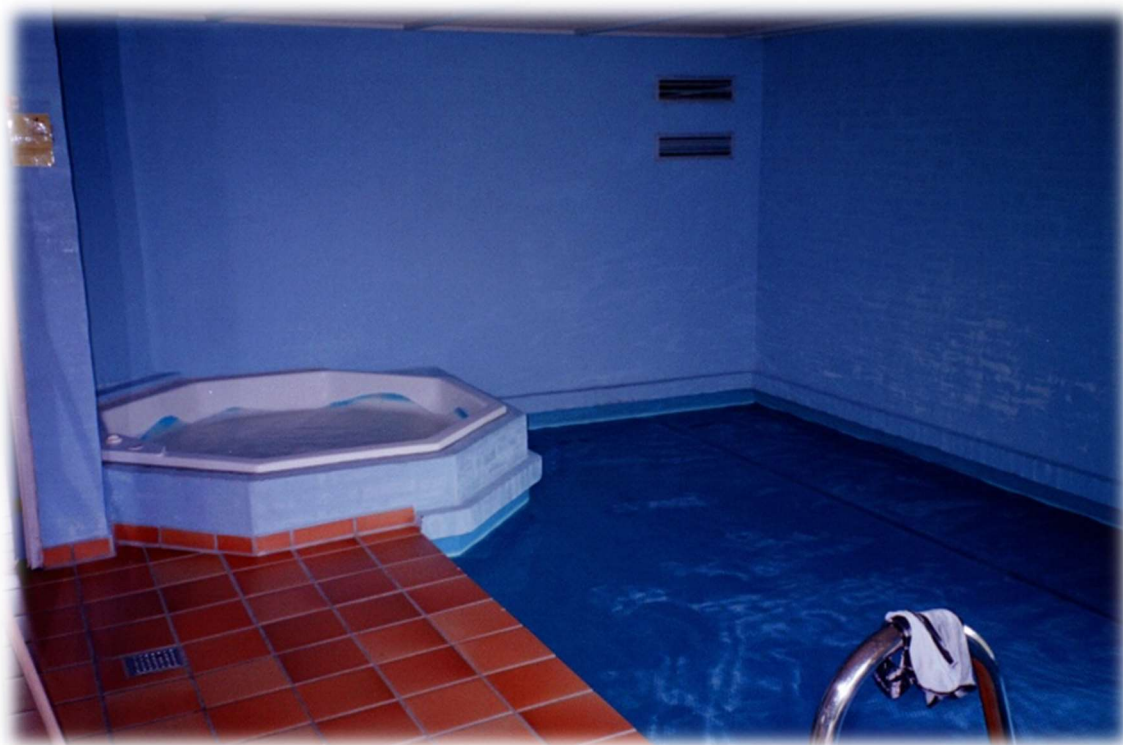
Velankommen til Sdr. Felding fik vi jeg pakket bilen og traileren og så kunne det atter gå sydpå igen.

Efter at nøglen var hentet i Skærbæk gik det direkte til Rømø, hvor det blev spændende at se om vi kunne finde sommerhuset.

Vi fandt det i første huk – og sommerhuset var bare dejligt. Der manglede bare ikke noget.

Indenfor var der spabad med 38 grader varmt vand samt swimmingpool med 27 grader varmt vand, hvilket vi nok skulle få store glæde ud af.

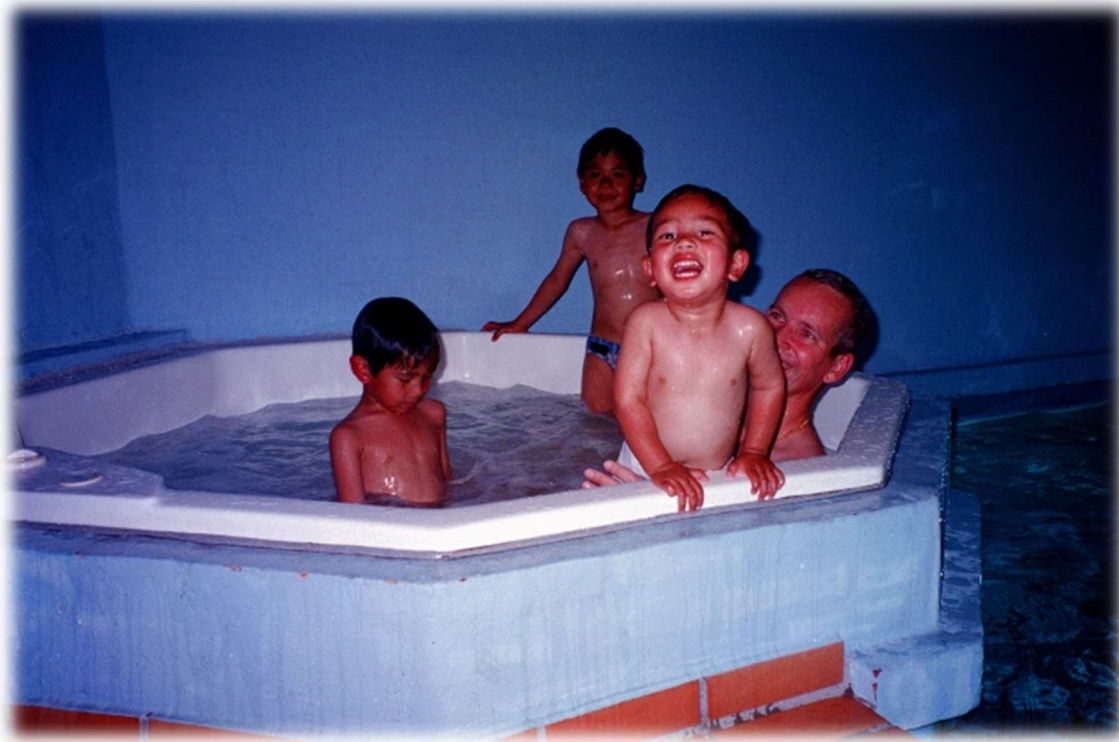

Jeg var ikke i tvivl – det skulle nok blive en god uge.

Efter at alt var pakket ud, var det tid til en velfortjent bajer hvor vi kunne lade roen falde ned over os. Nu havde vi for alvor ferie.

Om aftenen skulle "vandlandet" indvies og alle var en tur med i vandet hvor vi havde det skide skægt og alle morede sig.

Om søndagen til morgenmad ankom mor og far med rundstykker og hvor vi ellers bare slappede af.

Da de kørte valgte vi at køre en tur til Tyskland for at proviantere lidt. Her gik både Nitaya og Atchara fuldstændig agurk – hvilket resulterede i at vi bl.a. havde 9 flasker Bacardi Rom med over grænsen samt jeg ved ikke hvor mange kasser øl og colaer.

Vi kom godt over grænsen, men dermed var faren endnu ikke overstået og jeg tænkte mange gange på de forbandede flasker og hvad det ville koste hvis vi blev stoppet.

Efter en tur over Møgeltønder, Højer samt et besøg hjemme hos mor og far gik turen igen til sommerhuset.

Efter aftensmaden var det tid til en tur i "vandlandet igen, hvor alle deltog.

Om mandagen tog vi en tur med Rømø – Sild færgen hvor vi havde en dejlig tur og hvor Atchara og Nitaya igen gik agurk med hensyn til Bacardi Rommen - ja vi måtte bare håbe på at vi ikke blev taget.

Resten af ugen gik med ren afslapning – krabbe fangst og badning.

Jeg mener der blev fanget omkring 6 spandfulde krabber, så Nitaya havde rigeligt at se til. Krabberne skulle "pelses", hvilket Nitaya havde fuldstændig styr på, dernæst skulle vandet koges ved høj temperatur inden "maden" var klar. Bent og jeg skulle dog ikke nyde noget.

Jesper skulle selvfølgelig også smage en Softice, hvilket var til stor morskab for alle inklusive dem der kom gående forbi os.

Når vi sad derhjemme var der gang i vandpistolerne hvilket ind i mellem gik lidt voldsomt til.

Drengene havde ind i mellem lidt svært ved at være enige omkring legesagerne, men det gik.

Selvfølgelig skulle der også graves, hvilket jeg var forgangsmand for. Vi skulle ned til vandet – koste hvad det koste ville.

Casper og Michael syntes det var enorm spændende og efter lidt hårdt arbejde kom vi ned til vandet, og så kunne / ville de selv fortsætte.
Bent og jeg kunne efter endt gravearbejde begynde at dække hullet til igen.

Da lørdagen oprandt, var det tid til pakning af bil samt rengøring og da det var overstået gik turen først og fremmest til Skærbæk, hvor vi skulle hente mor, inden turen gik videre mod Sdr. Felding.

Derhjemme gik mor straks i gang med tapetet i køkkenet, medens jeg lavede forskellige ting udendørs ved min carport.

Om aftenen var jeg til garagefest hos Helle og Torben hvor den ikke fik for lidt. Vi havde en hyggelig aften med masser af snak og omkring kl. 03.00 var det tid til at se sengen.

Mandag morgen kom far og vi gik straks i gang med carporten, som nu skulle færdiggøres. Mor og Atchara havde travlt indenfor – og nu var ”enden for gangen” ved at være nær. Mor og far kørte tirsdag eftermiddag, men da havde vi også næsten hele taget på plads og indenfor var de blevet færdige med det de havde sat sig som mål.

Resten af ugen gik med at færdiggøre de sidste småting og endelig var vi færdige.

Hele projektet løb op i følgende udgifter:

Vinduer og døre	68.550,-
Køkken	46.860,-
Huset indendørs	8.050,-
Tæpper	20.524,-
Brændeovn	6.695,-
Caspers værelse	1.100,-
Stuen	1.898,-
Bryggers	6.124,-
Carport	7.910,-
Knallert	15.995,-
Trailer	6.055,-
I alt	189.761,-

Hvoraf vi havde lånt 125.000,- i Nørresundby Bank. Resten var selvfinansieret.

Sommeren var en af de bedste vi havde haft i utrolig mange år, hvilket betød at Casper og Jesper blev nødt til at have et badebassin for at køle lidt af engang imellem.

I ugerne 28 – 29 – 30 skulle Jesper passes i børnehaven, da man fra dagplejekontoret ønskede at afvikle så meget ferie som overhovedet muligt. I børnehaven ville så være 2 – 3 dagplejemødre til at tage sig af dem.

Jesper var utrolig glad for at gå der – på trods af at det gav nogle knubs.

Men fredag d. 13/7 gik det så lidt hårdere til. Jeg blev kaldt hjem fra Kolding, da Jesper var blevet kørt ned af en mooncar og havde været ved læge, og som henviste os til skadestuen. Hun ville gerne have Jespers ben checket på røntgenafdelingen, da han trak på benet.

Velankommen til sygehuset i Herning kom vi straks for på røntgenafdelingen og så var det overstået. Nu skulle vi bare snakke med en læge på skadestuen – troede vi. Vi ventede og ventede og Jesper blev mere og mere utilfreds og først efter at han havde tyranniseret hele skadestuen, med min accept selvfølgelig, for jeg var ved at blive godt gal i hovedet på dette ineffektive sygehusvæsen, kom vi til at snakke med lægen. Snakken tog ca. 1 minut hvorefter vi kunne tage hjem. Jesper ben fejlede ikke noget.

Om aftenen ringede dagplejemoren (Susanne) for at høre hvordan det var gået, da hun havde været meget ulykkelig over det der var sket Jesper, selvom hun selvfølgelig var total uden skyld.

Fredag den 20. juli blev vi inviteret over til Ester og Poul Erik til grillmad. Det skulle bare være lidt råhygge troede vi alle – men pludselig udviklede det sig til en mega fest. Bjarne og Jytte kom forbi og drikkeriet gik fuldstændig amok. Kl. 01.00 vaklede jeg hjem i seng. Jeg var færdig.

Næste morgen skulle alle "tidlig" op, da Britta og Erik + børn ville komme til morgenmad. Vi skulle på kanotur på Skjern Å.

Efter morgenmaden gik turen mod Skarrild og alle glædede sig utroligt meget. Casper og jeg var de eneste som havde prøvet det før.

Vi havde "lånt" Asbjørn til at padle, så Atchara kunne tage sig af Casper og Jesper medens vi roede.

Det vil sige at vi var 5 i vores kano og de andre i deres egen kano.

Vi kom godt fra start og så gik turen ellers mod Sdr. Felding. Efter ca. 1 times sejlads med masser af sjov og ind i mellem tid til lidt vandkamp gjorde vi holdt for at få lidt at drikke. Pausen var ganske kort.

Efter endnu 1 times sejlads var der frokostpause. Vi havde købt flutes og medbragt en masse pålæg og havde en pragtfuld frokost i den frie natur.

Efter ca. 1 times sejlads ankom vi til Sdr. Felding mere eller mindre trætte alle sammen. Efter at vi havde fået lidt kaffe derhjemme, kørte Ester Erik og jeg ud til Skarrild for at hente vores biler.

Om aftenen grillede vi til den helt store guldmedalje og hvor råhygge var et nøgleord. Britta og Erik kørte omkring kl. 20.00 og det havde været en fantastisk dag med mange nye oplevelser.

Og pludselig havde vi august måned igen og dermed en masse af fødselsdage, hvor jeg lagde for.

Men så slem gik det slet ikke til da jeg på aftenen forinden igen igen opholdt mig i København og dermed på Hotel Scandic i Hvidovre.

I august måned havde jeg en overnatning i København, så at sige i hver uge. Om morgenen den 3/8 fik jeg en dejlig opringning fra Atchara der lige ville lykønske mig og dernæst fik jeg en dejlig lykønskning fra hotellet som via mit medlemskab kunne se at jeg havde fødselsdag – hvilket betød at minibaren aftenen forinden var gratis.

Sent om aftenen ankom jeg derhjemme træt og mør efter endnu en hård dag og næsten straks efter hjemkomst gik det i seng, da vi næste dag skulle hjem til fars 60 års fødselsdag.

Fars fødselsdag skulle starte i fritidscentret i Skærbæk med spisning kl. 18.00 og vi havde en dejlig hyggelig aften som sluttede af derhjemme med kaffe og kage og en lille til halsen. Kl. 24.00 kom det store øjeblik da Tanja og Richard ville hjem. Richard fyldte 30 år og i den forbindelse havde Britta og Erik lavet kæmpe lagner som Erik og jeg havde pakket bilen ind i.

Richard tog det pænt og efter at de var kørt fortsatte Bjørn, far og jeg med et par øller inden vi også gik til ro efter en hyggelig aften.

Næste dag kl. 13.00 skulle vi være i Ribe til frokost hos Tanja og Richard og som forløb stille og roligt. Sidst på eftermiddagen havde vi meget trætte drenge og valgte derfor at køre hjem til os selv.

Midt i august var vi alle 4 til Nitaya og Bents 40 års fødselsdage, som blev holdt hjemme hos Bents far og mor.

Der var lagt op til det helt store, så vi havde lånt Minna og Leos campingvogn i tilfælde af at det skulle regne.

Det var en kanon fest hvor der ikke var sparet på noget som helst, og hvor der virkelig blev gået til den. De mange thai piger der var med, kørte frem med 180 km/t.

Næste morgen efter morgenmaden startede Atchara og jeg med oprydningen eller rettere sagt den kæmpe store opvask der ventede forude.

Stille og roligt kom der os flere og flere til hjælp og omkring kl. 14.00 var vi færdige til at køre hjemad – godt trætte alle sammen.

Oppe i børnehaven er Casper er nu blevet permanent tilknyttet skurvognen, hvilket er til stor glæde for alle parter.

Skurvognsprojektet er en slags naturbørnehave og som har til huse i Skarrild nær skov og vand.

Den eneste ulempe der er, er den megen vasketøj det giver. Casper kommer hver dag hjem med møgbeskidt tøj – men sådan skal det være.

Efterhånden nærmere vi os datoen lørdag den 1/9 hvor Tanja og Richard skulle giftes. Vi havde i den forbindelse fået Majken og en af hendes veninder til at passe Casper og Jesper hjemme hos os selv, og vi var enormt spændte på hvordan det skulle gå. Ester stod klar i kulisserne, hvis noget kiksede.

Men inden festen var der lige en hel del ting som skulle på plads. Først og fremmest skulle jeg lige have afklaret de sidste detaljer med Niels Brinck og Vokalgruppen 4t8 som jeg havde bedt komme og synge i ca. 15 min. til brylluppet. Dernæst skulle jeg til at finde ud af hvad jeg skulle have på af tøj. Jeg valgte at leje en smoking i Ikast – så var det overstået. Atchara manglede bare et par sko, så det fik vi også klaret – og til sidst var der lige gaven, som også hurtigt var klaret. Og nu var vi ved at være klar.

Om fredagen havde jeg taget fri fra arbejde, da jeg selv mente at have haft uhyggelig mange timer de sidste 3 uger i København. Jeg startede med at hente mit tøj i Ikast og omkring kl. 12.00 hentede jeg Jesper. Vi skulle hente Casper i Søndervig i et sommerhus, hvor han havde opholdt sig sammen med børnehaven, fra om torsdagen.

Ud fra stemningen i sommerhuset tydede det på at de havde haft 2 forrygende dage med mange oplevelser. Efter en kop kaffe og hjemmebag gik turen hjemad mod Sdr. Felding.

Så oprandt dagen hvor vi skulle til bryllup. Formiddagen gik med lidt indkøb og til frokost gik vi om til kræmmermarkedet, hvor vi fik lidt pølser og andet godt.

Omkring kl. 12.00 gik turen mod Ribe, efterladende de 2 drenge, men de var ved godt mod, så alt tydede på at det nok skulle gå.

Vi kørte som det første til Kammerslusen for at skifte tøj, og derefter gik turen til Farup kirke, som kun var en lille køretur på omkring 5 km.

Ved kirken var der allerede dukket utrolig mange mennesker op, som alle stod udenfor da Richard ikke havde tænkt sig at gå indenfor lige med det samme. Nogle af damerne frøs med anstand, selvom det var dejlig solskinsvejr.

Men langt om længe gik han indenfor og vi andre kunne følge efter.

Midt i bryllupsceremonien gik det pludselig op for os alle, at Tanja og Richard på forhånd var gift, ved ordene

Dette er jo ikke nogen vielse men en velsignelse.....

Og disse ord "fangede" Erik straks, og var nærmest et stort spørgsmål og straks vendte han sig rundt og ordene

De er jo gift

nærmest væltede ud af ham. Vi var i hvert fald mange der hørte hvad han sagde.

Alle var nu spændt på hvornår dette var foregået, men det skulle vi nok senere få at vide.

Udenfor blev de straks overfaldet og alle ville gerne have at vide hvornår det var sket, men det ville de ikke fortælle på nuværende tidspunkt – det ville komme senere på aftenen. Men jeg fik dog "hemmeligheden" at vide før vi forlod kirken. De var blevet gift i april måned, året forinden, altså år 2000.

Uden for kirken holdt "taxien" klar til at køre Tanja og Richard til Kammerslusen.

Efter en times tid ude på Kammerslusen, hvor der blev pakket gaver op i lange baner, var vi klar til at gå til bords.

Atchara og jeg kom til at side ved 2 hold naboer, Kirsten og Bjørn samt Inger og Oluf..

Efter at forretten var indtaget var jeg klar til at holde min tale. Vokalgruppen 4til8 var ankommet og nu kunne vi starte.

Kære Tanja og Richard

Jeg vil først og fremmest benytte lejligheden til at ønske jer begge to hjertelig tillykke med bryllupsdagen, og dernæst berolige jer med at jeg ikke har tænkt mig at holde en lang tale om gode og hvad utænkelig er, de måske mindre gode sider af jer.

Det er der måske andre der vil komme ind på.

Dernæst vil jeg undskylde, at jeg som den første, imod sædvane, tager ordet, men jeg har en grund til det.

Vi har i familien efterhånden fået den tradition for, at der ved festlige lejligheder altid skal ske et eller andet og helst altid lidt specielt, og her plejer i to i hvert fald ikke at stå bag en vogn.

Atchara og jeg har derfor gået og tænkt lidt på dette og hvad vi nu skulle finde på til denne store festdag der jo symbolisere kærlighed og glæde, og det er mig derfor en kæmpe glæde at kunne byde **Vokalgruppen 4t8** fra Esbjerg velkommen og til at være med til at festlig gøre denne dag.

Inden jeg overlader ordet til Vokalgruppen 4t8 kan jeg fortælle at gruppen til daglig indgår i en lidt større enhed bestående af ca. 60 sangere og som turnerer verdenen rundt for at glæde andre med deres sang.

Værsgo Niels.

Og uden at overdrive var det en kæmpe succes. Der var fuldstændig ro i lokalet, lige bortset fra gruppen selvfølgelig, og jeg vil tror at næsten alle 100 % nød de 15 minutter de sang.

Og igen imod sædvane var det Atchara og jeg der efter endt sang gik hen til Tanja og Richard for at lykønske dem endnu engang.

Jeg havde lovet gruppen en kold øl efter endt sang, så dette måtte jeg lige have klaret. Jeg nåede lige at drikke en enkelt med dem og forklarede at det havde været kanon – samtidig fik jeg afregnet med gruppen.

Resten af aftenen forløb med masser af indslag – taler og sange og selvfølgelig masser af god mad.

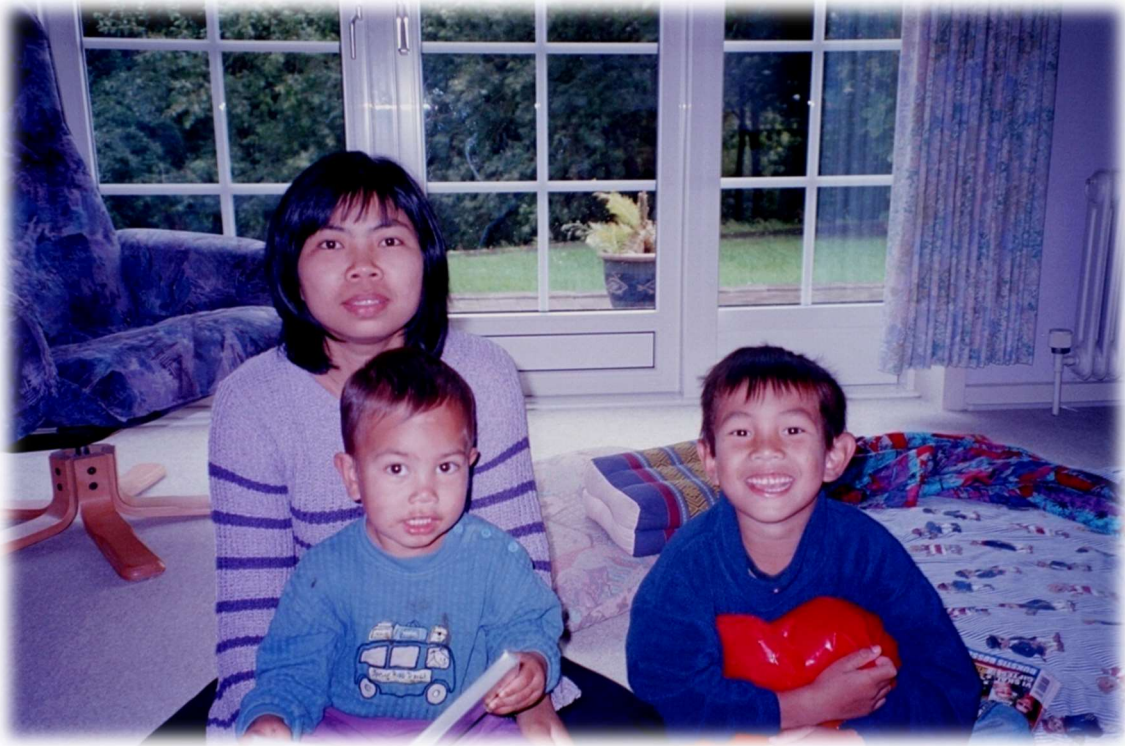
Men i løbet af aftenen begyndte jeg igen at få det rigtig dårlig. Jeg havde med at få nogle "jag" i den ene lunge og som gjorde uhyggelig ondt.

Efter at brudevalsens var overstået og dansen så godt startet valgte Atchara og jeg at forlade selskabet. Da var klokken omkring 00.45 og der var ingen der bemærkede at vi gik – før meget senere.

Næste morgen kl. 08.30 havde vi bestilt morgenmad og imedens vi sad der kom Britta og Erik og lidt senere Mette og Bjarne sammen med Tanja og Richard.

Jeg fik betalt for værelset og derefter valgte vi at køre hjemad. Vi var trods alt lidt spændte på hvordan det var gået derhjemme.

Derhjemme var alt forløbet utrolig godt. Der havde ikke været det mindste med hverken Casper eller Jesper, og det bedste af alt var at Maiken også var ved godt mod. Hun ville gerne passe dem en anden gang.

I forbindelse med brylluppet havde vi haft følgende udgifter:

Smoking	650,-
Sko	250,-
Gave	320,-
Vokalgruppen 4t8	1500,-
Øl t/gruppen	80,-
Overnatning	350,-
Børnepasning	500,-
I alt	3.650,-

Efterfølgende ville mor og far også gerne give deres bidrag til Vokalgruppen 4t8 og støttede med 500,- hvilket selvfølgelig lunde.

I den efterfølgende periode begynder Jesper for alvor at snakke og kan på mange måder gøre sig forståelig overfor os, hvilket giver mange sjove stunder.

I den efterfølgende weekend tog vi til Ikast i svømmehallen sammen med Maiken og Camilla og havde en dejlig formiddag / middag hvor drengene i hvert fald hyggede sig.

I WM-data Branche A/S havde vi midt i september måned Kick Off, som skulle foregå i en spejderhytte i nærheden af Snebjerg.
Ledergruppen startede allerede kl. 09 og de andre skulle så dukke op omkring 13.30.

Vi havde om eftermiddagen bl.a. gennemgang af økonomien og fremtidige markedsføringsplaner hvorefter jeg havde et lille indslag omkring kvalitet og succeser i forbindelse med installationsbesøg / igangsætninger.

Sidst på eftermiddagen blev den nye konkurrence offentlig gjort, og som gjaldt hele Branche for resten af året. I bedste tilfælde kunne vi opnå en rejse – så nu skulle der kæmpes.

Klargøring af aftensmaden blev uddelegeret til forskellige grupper – hvilket efterfølgende ikke havde været så godt taget imod.

Men maden var god og stemningen i top hos langt de fleste.

Og som aftenen skred frem, var der forskellige indslag, hvor de uheldige "tabere" måtte op og synge lidt.

Men som natten skred frem "forsvandt" der flere og flere og omkring kl. 05.15 måtte jeg også til sidst melde pas.

Men på det tidspunkt havde jeg også været vågen i nøjagtig 24 timer.

Kl. 07.45 blev jeg allerede vækket og efter en gang morgenmad stod den på rengøring, hvilket var hurtigt overstået.

Derefter gik turen hjemad. Vi skulle til Legoland.
Desværre var vejret ikke med os. Det øs regnede konstant og jeg må nok indrømme at jeg kunne mærke at jeg manglede lidt søvn.

Men efter en god frokost og endnu mange flere ture i de forskellige forlystelser, besluttede vi omkring kl. 15.00 at tage derfra. Vi ville lige inden tog hjemad besøge Legos frabriksudsalg, hvilket selvfølgelig endte med at vi købte endnu en spand legoklodser – som om vi ikke havde nok at rydde op på.

Om søndagen gik vi total amok. Vi var efterhånden blevet godt trætte af vores blommetræ og de uhyggelige mange dårlige blommer og havde i flere år snakket om at save det ned. Nu skulle det være.

Jeg fik hentet saven og gik i krig med at save ned. På et tidspunkt lignede haven en lille krigsskue plads, men stille og roligt fik vi ryddet op igen og vi havde pludselig med et fået en hel anden have med masser af lys – hvilket var dejligt.

Weekenden efter gik vi på ny amok i haven. Vi ville have flyttet et blomsterbed, så vi fik endnu mere udnyttelse af haven – hvilket betød at der skulle knokles. Der var masser af græs der skulle tages op og dette græs ville vi så bruge i det gamle blomsterbed. Nogle af de gamle planter ville vi plante nede ved bækken og resten skulle "bare væk".

Alt i alt lidt af et projekt igen, men efter en hård dag trillebør, skovl, spade og masser af knofedt lykkedes det og jeg var tilfreds med udfaldet.

Nu manglede vi bare at lægge nogle kantsten som afslutning, og sidst men ikke mindst skulle vi have købt nogle flere roser til det nye bed jeg havde lavet.

Sidst i september døjede jeg sådan med forkølelse / halsbetændelse og måtte tage nogle sygedage eller i hvert fald nogle hjemmedage, hvor jeg lavede en masse beskrivelser om vores Detailløsning.

Samtidig med dette skulle jeg også på kursus.

Jeg havde meldt mig til et 3 dages kursus i FrontPage hos min fagforening SFF i Odense.

Kurset startede mandag 24-9 kl. 09.30 og sluttede onsdag den 26-9 kl. 15.00.

Under kurset havde jeg ophold på hotel H. C. Andersen.

På hjemmefronten havde Atchara taget ferie sammen med Jesper, for at Jesper også fik holdt lidt ferie. Casper skulle senere med mig på skiferie.

De 3 dage var hurtigt overstået og jeg havde virkelig fået lært noget om at lave hjemmesider, med andre ord 3 udbytterige dage.

KURSUSBEVIS

Det attesteres herved, at

Kaj Heydt Jørgensen

har gennemgået kursus i:

Frontpage

i perioden: 24.09.2001 - 26.09.2001

Formål:

At lære deltagerne Frontpage at kende, så de bliver i stand til at bruge Frontpage Explorer til at vedligeholde Web-site samt Frontpage Editor til at udvikle og vedligeholde hjemmesider. Endvidere at give et grundlæggende kendskab til HTML.

Indhold:

- Overblik over Frontpage.
- Frontpage Editor.
- Frontpage Explorer.
- HTML.
- Logisk og fysisk format.
- Formatkoder til tekst.
- Billeder.
- Tabeller.
- Link til andre hjemmesider.
- Brug af ankre.
- Rammer.
- Frontpage Server Administration.
- Web Wizards
 - indbyggede.
- Web Bots.

Form:

Undervisningen har vekslet mellem teori og praktiske øvelser. På kurset blev der anvendt Frontpage.

Target-Gruppen

Firma-Funktionærernes Kursusafdeling

POSTBOX 925 · PAGHS GÅRD · OVERSTRÆDE 2B · DK-5100 ODENSE C · TLF.: 6313 8550

Sidst på eftermiddagen tog vi til Herning for at købe et keyboard til mig. Jeg havde længe gået og kigget på et og manglede i bund og grund noget at spille på.
Pris 4.795,-

I den kommende weekend havde vi besøg af mor og far, som ankom om fredagen. Om lørdagen kørte vi en tur til Skjern for at se projektet med Skjern Å. Vi havde en dejlig tur. Om aftenen efter aftensmaden kørte de hjem igen.

Først i oktober måned købte vi en gris til fryseren. Vi fik et fantastisk tilbud som jeg ikke kunne give afkald på.
Vi blev tilbudt en gris på ca. 75-80 kg, slagtet og lige til at komme i fryseren for 1.300,-

Grisen var helt OK og nu var fryseren fuld igen – pragtfuld.

Torsdag den 4. oktober var jeg til forældreaften i dagplejen – hvilket var en blandet fornøjelse.

Det endte selvfølgelig med at jeg blev godt sur i bolden på grund af kommunens håndtering af dagplejemødrenes penge til indkøb af legesager.

Efter en køretur til København om fredagen, havde jeg fået mig selv gejlet så meget op, at jeg ville gå videre med denne sag.
Kommunen skulle ikke slippe så let, med at spise mig af med "At sådan var det og sådan havde det altid været og det kunne der højst sandsynligt ikke ændres ved", men de ville se på det igen.

Jeg fik sammensat følgende:

Læsebrev

Kommunal karteldannelse i Aaskov kommune

Ja så stærke ord vil jeg tillade mig at bruge efter at have deltaget til forældreaften i dagplejen i Sdr. Felding torsdag den 4. oktober 2001.

Under aftenens samtaler kom det frem at de sølle 1000,- kr. som den enkelte dagplejemor, som for øvrigt gør et fantastisk arbejde, får stillet til rådighed til indkøb af nye legesager ikke engang kan forvaltes ud fra princippet "Jeg køber mine varer der hvor jeg får mest for dem", hvilket i øvrigt er ganske normalt i en hvilken som helst privat eget virksomhed / privatøkonomi.

Hvem vil ikke hellere have 18 dejlige små biler eller dukker frem for 10 af slagsen!

Nej dagplejemødrene er henvist til at de **skal** købe i Aaskov kommune og endnu være at det **skal** være en af kommunen udvalgt forretning, til trods for at mange af legesagerne kan erhverves 50-70 % billigere andre steder, hvilket igen får mig på den tanke at enten har Aaskov kommune påtaget sig en eller anden form for eksistensgrundlagssikring over for udvalgte handlende eller at der foregår en eller anden form for "bestikkelse" i Aaskov kommunen.

I forlængelse af ovenstående forstår jeg så heller ikke at der indenfor børnehaven og dagplejen kan være vidt forskellige regler omkring indkøb af legesager. For mig at se er det stadig den "samme kasse" der skal betale.

Men omvendt forstår jeg mere og mere de konstante nedskæringer vi som forældre oplever der bliver pålagt hele børnepasningsområdet i Aaskov kommune, samtidig med at vores egen andel til børnepasningen indtil nu kun er steget den ene gang efter den anden - hvis kommunen generelt arbejder ud fra ovenstående eksempel.

Jeg håber på at Aaskov kommune vil besvare dette læsebrev i Ugeposten, da jeg tror der er mange dagplejemødre samt forældre der er meget interesseret i kommunes svar på ovenstående.

Og nu da vi med hastige skridt nærmer os et kommende kommunalvalg ville det være helt på plads forinden at få ovenstående karteldannelse bragt ud af verdenen, og dermed give handlefrihed til vores dagplejemødre.

Min slutbemærkning skal være "Hold kæft hvor er det kommunalt – få dog erhverslivets fornuftige syn på hvordan man driver en virksomhed i dagligdagen".

Af
Kaj Heydt
Frøerbyvej 25
7280 Sdr. Felding

Ja så kunne jeg kun vente og skulle nok regne med nogle ordentlige huk, men dem var jeg også klar til at tage.

Kommunal karteldannelse i Aaskov Kommune

Læserbrev indsendt af Kaj Heydt, Fruerbyvej 25, Sdr. Felding.

Kommunal karteldannelse i Aaskov Kommune. Ja så stærke ord vil jeg tillade mig at bruge efter at have deltaget til forældreaften i dagplejen i Sdr. Felding torsdag den 4 oktober 2001.

Under aftenens samtaler kom det frem, at de sølle 1000,- kr. som den enkelte dagplejemor, som for øvrigt gør et fantastisk arbejde, får stillet til rådighed til indkøb af nye legesager, ikke engang kan forvaltes ud fra princippet »Jeg køber mine varer, der hvor jeg får mest for dem«, hvilket i øvrigt er ganske normalt i en hvilken som helst privat egen virksomhed/privatøkonomi.

Hvem vil ikke hellere have 18 dejlige små biler eller dukker frem for 10 af slagsen!

Nej, dagplejemødrene er henviset til, at de skal købe i Aaskov Kommune og endnu være, at det skal være en af kommunen udvalgt forretning, til trods for at mange af legesagerne kan erhverves 50-70% billigere andre steder, hvilket igen får mig på den tanke, at enten har Aaskov Kommune påtaget sig en eller anden form for eksistensgrundlagssikring over for udvalgte handlende eller, at der foregår en eller anden form for »bestikkelse« i Aaskov Kommune.

I forlængelse af ovenstående

forstår jeg så heller ikke, at der indenfor børnehaven og dagplejen kan være vidt forskellige regler omkring indkøb af legesager. For mig at se, er det stadig den »samme kasse« der skal betale.

Men omvendt forstår jeg mere og mere de konstante nedskæringer, vi som forældre oplever, der bliver pålagt hele børnepasningsområdet i Aaskov Kommune, samtidig med at vores egen andel til børnepasningen indtil nu kun er steget den ene gang efter den anden - hvis kommunen generelt arbejder ud fra ovenstående eksempel.

Jeg håber på, at Aaskov Kommune vil besvare dette læserbrev i Ugeposten, da jeg tror der er mange dagplejemødre samt forældre, der er meget interesseret i kommunes svar på ovenstående.

Og nu da vi med hastige skridt nærmer os et kommende kommunalvalg, ville det være helt på plads forinden at få ovenstående karteldannelse bragt ud af verden, og dermed give handlefrihed til vores dagplejemødre.

Min slutbemærkning skal være »Hold kæft hvor er det kommunalt - få dog erhverslivets fornuftige syn på hvordan man driver en virksomhed i dagligdagen«.

Kaj Heydt

Den første reaktion jeg fik, var fra lederen i børnehaven, som ringede til mig og var helt vild af begejstelse. Hun sagde det var rigtig godt formuleret og skulle hilse fra alle de øvrige pædagoger.

OK det var da ikke så ringe endda. Det kunne jeg være tilfreds med.

Ugen efter var jeg igen kursus. Denne gang var det et 2 dages kursus hvor emnet var Photo Shop.

Det var et meget lærerigt kursus, som jeg om fredagen, 1 time før tid, desværre blev nødt til at afbryde da jeg var blevet indkaldt til ekstra ordinært informationsmøde i Kolding.

KURSUSBEVIS

Det attesteres herved, at

Kaj Heydt Jørgensen

har gennemgået kursus i:

Adobe Photoshop

i perioden: 11.10.2001 – 12.10.2001

Formål:

At give deltagerne et grundlæggende indblik i de mange funktioner i billedbehandlingsprogrammet Adobe Photoshop og opøve brugen af disse.

Indhold:

Teori og digital billedbehandling

- Filtyper – forskelle og individuelle fordele

Scanning af billeder

- Sort/hvid og farver.
- Billedkvaliteter – punktopløsninger.

Brug af masker.

Redigering af billeder

- Web-klare.
- Udfyldning.
- Retouchering.
- Kloning m.m.
- Kontraster og lysstyrke.

Introduktion til effekter.

Arbejde med objekter på flere lag

- Herunder tekst.

Form:

Kurset har vekslet mellem teori og praktiske øvelser. På kurset blev der anvendt Adobe Photoshop.

Target Gruppen

Firma-Funktionærernes Kursusafdeling

POSTBOX 925 · PAGHS GÅRD · OVERSTRÆDE 2B · DK-5100 ODENSE C · TLF.: 6313 8550

Endelig var der sat navn på vores køber, som jeg endnu ikke viste hvem var, men det skulle jo vise sig, selvom jeg aftenen forinden var gået i tænkeboks og fundet frem til en mulig og sandsynlig køber, hvilket jeg havde en meget lang snak med Dorte om.

I løbet af natten på hotellet fik jeg det dårligere og dårligere, da det mere og mere gik op for mig at mine ængstelser passede bedre og bedre sammen med det der var blevet sagt og gjort.

Midt i det hele blev jeg mere og mere sur og gal i hovedet over ikke at være blevet informeret på et bare lidt tidligere tidspunkt, så også jeg kunne vænne mig til tanken om det nye firma.

Fredag eftermiddag oprandt og næsten alle var mødt op i Kolding og efter at vi havde ventet i ca. 15 minutter kunne mødet endelig starte.

Og ganske rigtigt – jeg havde gættet rigtigt. Vi var blevet opkøbt af Byg Data – vores værste konkurrent.

Jeg var på en måde både sur og gal og samtidig enorm skuffet. Nok mest skuffet fordi jeg ikke havde fået det at vide – bare lidt før de andre – så jeg havde haft mulighed for at bearbejde det om ikke andet så inde i mit eget hoved.

Men sådan skulle det ikke være.

Nu måtte jeg se hvad fremtiden bragte. Jeg ville ikke gøre noget overilet.

I den følgende periode fik jeg ADSL som jeg selv ville installere, hvilket gav lidt udfordringer.

Jeg startede med at ringe om hjælp hos TeleDanmark, en onsdag aften, og vedkommende gav hurtig op og lovede at få en til at ringe lørdag aften mellem 19.00 og 20.00 – hvilket selvfølgelig var OK.

Om fredagen var vi til fest hos Minna og Leo, hvilket var en bragende fest og hvor jeg fik så hatten passede. Vi havde fået Majken til at passe Casper og Jesper, da vi havde valgt at overnatte ude hos Minna og Leo.

Næste dag var lidt af en off-day og som foregik på ryggen inde i stuen – lige bortset fra om aftenen, da TeleDanmark ringede, og hvor vi heller ikke fik det til at virke. Han ville vende tilbage næste dag, hvilket han også gjorde og hvor vi fik det til at virke.

Hele mysteriet lå i at der var noget "støj" på linien og efter at han havde fået linien nulstillet, ja så virkede det.

I uge 45 var Casper næsten hele ugen nede hos mor og far på ferie, hvor han hyggede sig og blev enorm forkælet.

Jeg skulle aflevere ham i Varde hvor jeg så skulle mødes med mor – hvorved vi sparede den lange køretur.

Om lørdagen kørte vi så ned for at hente ham igen. Han havde haft en dejlig uge med mange oplevelser og var ikke klar til at komme med hjem igen, men der var ikke noget at gøre. Virkeligheden kaldte på ham.

I den efterfølgende periode var det tid til at vi skulle beslutte om Casper skulle i skole eller tage 1 år mere i børnehaven, hvilket ville betyde at han ville være 8½ år når han kom i 1. klasse, men efter at have opserveret ham lidt mere end jeg plejede og en snak med børnehaven besluttede vi at Casper ville have godt af 1 år mere i børnehaven og det blev beslutningen.

Kommunevalget nærmede sig med hastige skridt, hvilket betød at jeg igen ville have et læsebrev i Ugeposten.

Jeg havde hverken set eller hørt noget fra det første læsebrev jeg havde i avisen, så nu skulle de have en ordentlig opsang.

Hvem skal jeg stemme på til det kommende kommunalvalg

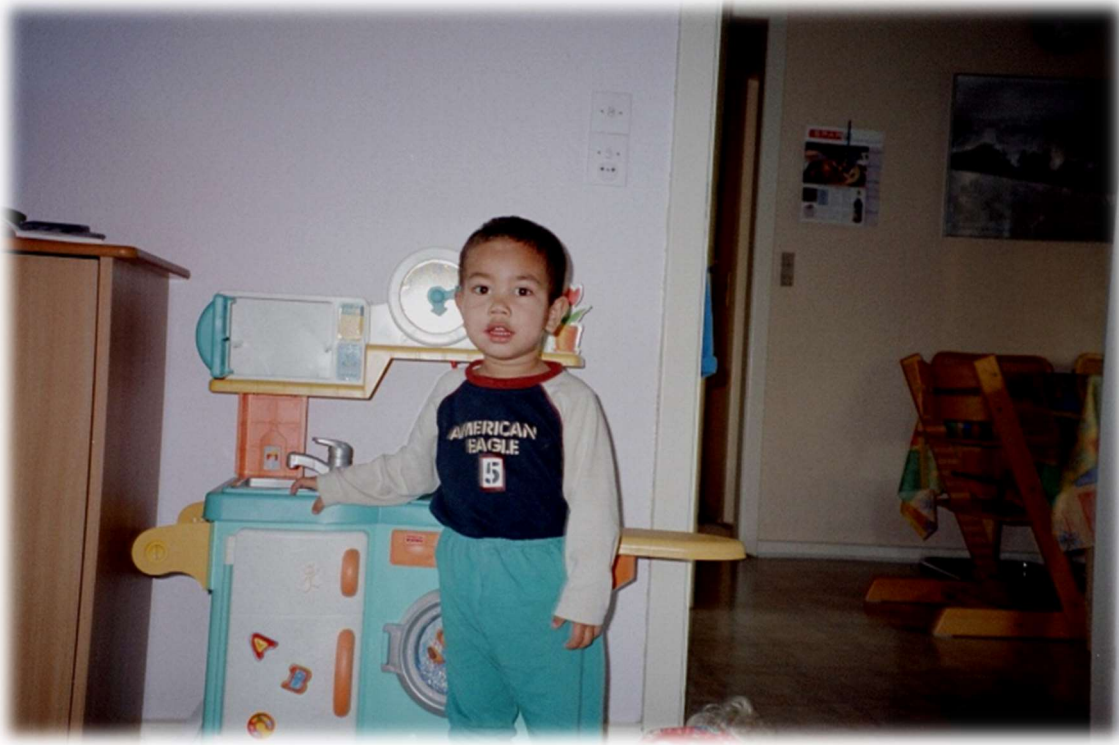
Læserbrev indsendt af
Kaj Heydt, Fruerbyvej 25, Sdr.
Felding.

Ja, jeg ved det ikke – men jeg syntes det er utroligt så mange »positive« annoncer der »pludselig« dukker op overalt, med alt det man vil forbedre og tage hensyn til i kommunen, uden skelen til hvor midlerne skal komme fra, bortset fra at man inderst inde ved at »man da bare lige hæver kommuneskatten igen«, og der er næsten ingen grænser for »valgflasket« – men kære medborgere i Aaskov Kommune, når alt kommer til alt hvor meget er man så villig til at indfri disse valgløfter og hvor meget ønsker man i bund og grund at ændre i den nuværende politik set over et bredt spektrum? Jeg mener i ovenstående spørgsmål at kunne svare – Ingenting.
Lad mig her bare nævne 2 områder: Handlefrihed for vore dagplejemødre og spørgsmålet om 10. klasse.

Den siddende kommunalbestyrelse arbejder ud fra devisen: »Sådan har det altid været, og dette skal ingen ændre ved«, selvom alle andre i samfundet, ja selv forsvaret arbejder ud fra devisen: Forandring er vores normaltstand – forsvaret udtaler endda mere konkret – »Hele verdenen er i konstant forandring«, hvilket den siddende kommunalbestyrelse virkelig kunne lære noget af.
Så min opfordring til alle børnefamilier ja alle medborgere i Aaskov Kommune skal lyde: Stem på dem der vil vores børn, dagplejemødre, børnehaver, skoler, ja alle i kommunen, det bedste, set udfra en fornuftig / realistisk måde at drive en moderne »virksomhed« på – og glem alt om dem der arbejder udfra devisen: »Sådan har det altid været«. Giv plads til de nye friske kræfter der ikke er begrænset af interne lokumsaftaler på tværs af partierne/borgerlisterne. *Kaj Heydt*

Og nu blev det så spændende at se om der nu ville komme en reaktion fra de kære politikere.

Fredag den 16. november havde Jesper fødselsdag som startede med at Atchara bagte en kagemand fra morgenstunden og som jeg havde med om til Inger. Om aftenen fik han gaven fra Atchara og mig og blev enorm glad – det var et køkken og fra Casper fik han en værktøjskasse.

Om søndagen havde vi inviteret Minna og Leo, Ester og Poul Erik samt Nitaya og Bent til rundstykker. Nitaya og Bent kunne desværre ikke, så de kom først til aftensmaden.

Men Jesper blev begavet helt vildt – hvilket Casper også blev – i hvert fald fra Minna og Leo.

Det havde været en god dag.

Kommunevalget faldt sammen med Folketingsvalget onsdag den 21. november og blev "vundet" af Venstre og de Konservative.

I løbet af den kommende uge snakkede Atchara og jeg meget om at invitere Minna og Leo med til Thailand til maj måned og sådan blev det.

En aften sendte jeg en mail til Minna og Leo hvor jeg inviterede dem med til Thailand.

Næste morgen var Minna der straks i telefonen og første kommentar var:

Kaj, er du klar over hvad det er du har sat i gang – og det var jeg godt klar over. Men Minna skulle lige først hjem og snakke med Leo.

Da Leo hørte om den forestående tur og at de var inviteret med blev han helt vild i varmen, og selvfølgelig skulle de da med.

I ugen op til den 1. december fik jeg meddelelse om den nye organisationsplan i det nye firma, og den var jeg meget spændt på at se, for hvor var jeg blevet placeret.

Og det var ikke så ringe endda – jeg skulle være leder for yderligere 4 mand og kom derved til at have ansvaret for ca. 15 konsulenter. Så alt i alt var jeg godt tilfreds.

På et af mine besøg hos Gerda og Knud hvor jeg ordnede lidt på deres PC aftalte Knud og jeg at jeg skulle have grus for arbejdet.

Jeg kunne godt bruge 2 m³ hvilket Knud pure nægtede at køre – der skulle mere med – så han foreslog at jeg fik 8 m³ - hvilket jeg svarede at det kunne han gøre som han ville.

Men lige pludselig var det en realitet – jeg havde fået 8 m³ og hold kæft hvor det fyldte meget, men jeg skulle nu nok få det brugt.

I November måned fik vi pludselig meddelelsen at Bent var blevet indlagt på Holstebro sygehus til observation for en blodprop i hjernen.

Atchara og jeg bestemte os for aftenen efter at køre op og besøge ham. Med os havde vi Michael, som gerne ville med op og besøge hans far.

Bent havde haft en lille blodprop men var ved godt mod, og man kunne ikke mærke noget på ham. Han havde det godt og vandrede rundt på hospitalet.

Efter 4 dage fik han lov til at komme hjem, men var endnu ikke udskrevet, da han skulle til kontrol om mandagen igen.

I denne periode sørgede jeg for at drengene om eftermiddagen blev hentet fra børnehaven samt fritidsordningen.

Lørdag den 1. december var vi til Karen Margrethes 60 års fødselsdag på Mors og igen var det Maiken der passede Casper og Jesper. De var rigtig glade for Maiken, hvilket var en stor lettelse for os, da vi trygt kunne forlade hjemmet.

Festen forløb stille og roligt med masser af god mad og musik og ikke mindst drikkevarer. Jeg fik snakket en masse med mange af de mennesker jeg tidligere havde lært at kende på Mors, hvilket var meget sjovt og spændende.

Efter en lang dag og aften kunne vi kl. 03.45 trække os tilbage. Vi skulle heldigvis sove hos Karen Margrethe og Verner. Efter morgenmaden gik turen sydpå.

"Endelig" oprandt tirsdag den 4. december, hvor jeg skulle på sygehuset i Herning for at steriliseres.

Jeg var ikke særlig stolt af det, da tidspunktet endelig var kommet, men nu var der ingen vej udenom.

Jeg mødte op på sygehuset til aftalt tidspunkt og blev straks guidet videre til modtagestuen, hvor jeg efter nogle spørgsmål og 5 piller skulle iklædes sygehus tøj og så bare vente ½ times tid. Inden jeg havde set mig om var den halve time gået og jeg blev hentet af en sygeplejerske, en nydelig sød dame.

Inde på operationsstuen skulle jeg lægge mig på "briksen", tage bukserne halvt af og så ellers bare være klar.

Inden operationen skulle jeg lige barberes lidt, hvilket sygeplejersken stod for og dermed var jeg klar.

Det var en kvindelig læge der skulle forstå operationen og som startede med at forklare hvad og hvordan det skulle ske.

Først en lokalbedøvelse i den ene side – snittet – syning og derefter den anden side. Det hele tog kun 40 minutter og jeg må indrømme at det ikke havde været så slem, som frygtet. Jeg mærkede faktisk ingenting.

Efter operationen blev jeg kørt tilbage til stuen, hvor jeg fik lidt at spise og drikke og efter 45 minutter var jeg klar til at komme hjem igen. Bent, Nitaya og Atchara stod og ventede på mig.

De efterfølgende dage var det lidt ømt men det fortog sig meget hurtigt.

Den kommende weekend havde vi besøg af mor og far hvor jeg nåede at køre resten af gruset derhen hvor det skulle.

Om fredagen havde vi brugt det meste til vores vej, hvilket betød at vi havde fået en fantastisk god vej ud af det.

Efter en god frokost og et kort besøg hos Ester og Poul Erik startede jeg ved at vælte nogle træer på den anden side af vores bæk. Leo havde fortalt mig hvad jeg skulle gøre for at få haven til at syne af meget mere, ved at fjerne nogle af træerne. Og ganske rigtigt – haven fik meget mere dybde.

Fra lægen havde vi fået meddelelse om at Casper og Jesper skulle have den sidste vaccination mod smitsom leverbetændelse, så det måtte vi hellere få klaret – nu hvor vi havde besluttet os for at den kommende tur til Thailand skulle være i maj måned 2002.

Fredag den 14. december var så dagen hvor vi skulle møde vores nye arbejdsgiver. Vi var blevet inviteret til Vojens til en lille sammenkomst.

Der var en god stemning lige fra starten hvor vi startede med en rundvisning, hvorefter Svend Aage holdte sin velkomsttale – en varm og hjertelig tale.

Efter velkomsttalen kom det spændende. Vi skulle have organisationsplanen at se, og den var de alle spændt på.

For mit vedkommende kunne jeg være yderst godt tilfreds. Jeg var blevet supportchef for 15 mand på landsplan, hvilket nok skulle give udfordringer – ikke med de ”gamle” men de 4 nye som jeg havde fået ansvaret for.

For de flestes vedkommende var man godt tilfreds med den nye organisationsplan, men der var selvfølgelig nogle som var skuffede og kede af det.

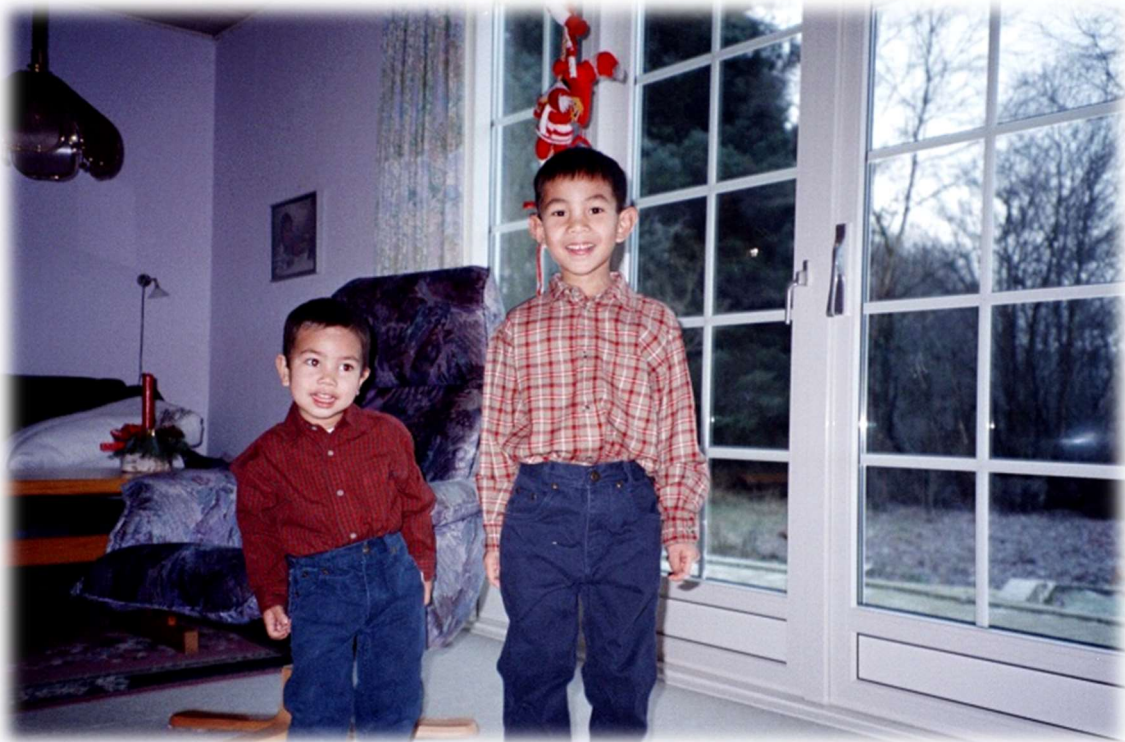
En af dem brød direkte ud i gråd, hvilket selvfølgelig var lidt hårdt.

Efter at Minna og Jan også havde talt lidt blev vi budt på middag inden vi skulle hjemad igen.

På vej ud af døren fik alle en flaske god Champagne.

Efter dette "lille møde" var jeg ganske fortrøstningsfuld – det skulle nok blive rigtig godt, vi skulle lære hvordan man konstant skulle takle det politiske spil, da vi nu var en del af en arbejdsgiverorganisation.

Julen stod efterhånden for døren, så der var mange gøremål der skulle overstås. Først og fremmest var der jo julegaverne og så var der jo også lige juletræet. Julen skulle foregå hjemme hos os selv og vi skulle kun være os 4. Så det tegnede til at blive en stille og rolig jul.

Men forinden skulle vi til julefrokost i Skærbæk, hjemme hos mor og far. Dette skulle foregå lørdag den 22/12, hvor jeg havde varslet at det ikke var sikkert at vi kom – men at det kom an på vejret. Det tegnede nemlig til at blive en hvid jul i år. Mine besøg i København den 20/12 og 21/12 havde jeg af selv samme grund aflyst.

Men sneen kom ikke før jul og vi kom til julefrokost. Vi spiste – nej åd til den store guldmedalje, snakken gik og tørsten blev slukket. Efter frokosten havde vi pakkeleg hvor der virkelig blevet gået til den.

Efter pakkelegen var det tid til en lang gåtur, selvom det efterhånden var blevet hundekoldt. Men turen gjorde os godt. Velankommen derhjemme igen skulle vi lige have et spil "Flæsk" (kortspil fra gamle dage), hvilket vakte megen morskab. Omkring kl. 18.00 havde mor lavet suppe og den var der kom lige plads til – alle var simpelthen så mætte efter frokosten endnu. Og dermed var julefrokosten slut. Vi havde besluttet os for at blive i Skærbæk til næste dag, hvor turen atter gik mod Sdr. Felding.

Derhjemme fik jeg juletræet på fod og nu var vi ved at være klar. Juletræet skulle pyntes dagen efter, den 24/12.

Om morgenen den 24. december startede Atchara med at få en lille julegave fra mig. Hun var så spændt, ja mere end børnene, så det ville være synd ikke at give hende en.

Hun fik et nydeligt sæt undertøj, Bh + trusser i en ganske god kvalitet.

Casper og Jesper fik også en morgen gave. Jesper var nærmest ligeglad, selvom han da gerne ville have en gave, men Casper var begyndt at få "sommerfugle" i maven og havde svært ved at få tiden til at gå.

Efter morgenmaden skulle juletræet pyntes, som Casper og Jesper selvfølgelig skulle hjælpe med og Casper var en ganske god hjælp til dette. Jesper derimod var lidt af en rod. Ligesom vi havde fået noget sat på juletræet, havde han taget det af igen – men til sidst lykkedes det dog.

Endelig oprandt aftenen og juleanden var ved at være færdig.

Vi fik en dejlig juleaftensmad med alt hvad dertil hører og til dessert mors hjemmelavede Ris Alamandé.

Nu var vi klar til gaverne, som Casper og Jesper hjalp til med at hente ind under juletræet. Og der var mange gaver. Efter at vi havde sunget lidt rundt om juletræet, var tidspunktet endelig kommet til at gaverne skulle deles rundt.

Vi fordelte først alle gaverne hvorefter Casper og Jesper begyndte at pakke op. Casper havde enorm travlt hvorimod Jesper tog det ganske stille og roligt. Da de var færdige med at pakke ud, var det endelig blevet Atcharas tur og til sidst var det så mig selv der stod for tur.

Vi havde alle haft en god og indbringende juleaften og der var kun en gave som skulle byttes og det var en dørklokke, som Atchara havde købt til mig. Dørklokken var udmærket, men den var med ledning, og jeg ville hellere have en trådløs.

Fra Casper fik jeg nedenstående billede som han havde lavet i Troldehytten.

Fra Jesper fik Atchara og jeg et håndklæde og en pude, hvor han havde lavet sit håndaftryk.

Klokken 20.00 var vi færdige med at pakke ud og resten af aftenen gik med at studere sine og de andres julegaver.

Den 1. juledag havde vi om eftermiddagen besøg af Bent og drengene og det endte med at vi skulle om til dem og spise aftensmad.

Nitaya havde stegt en and og vi fik julemad en gang mere. Efter en dejlig gang aftensmad kunne vi mætte tage hjem i vores senge.

Fra arbejdspladsen havde det været en ren gave regn.

Vi startede med at få tilsendt en kasse ekstrem vin (7 flasker) fra eApplications, dernæst et karaffel sæt fra WM-data, en bonus/belønning fra eApplications som tak for god indsats, specielt det sidste halve år, hvor der havde været megen tumult omkring os med hensyn til udtalelser i dagspressen.

Alle medarbejdere i Branche fik 9.000,-, men jeg fik "lidt" ekstra, hvilket vil sige 22.000,- i alt.

Sidst men ikke mindst fik vi et gavekort til en tøjforretning i Herning på 1.500,- for at have nået vores mål for 2001 i Branche.

Så alt i alt havde det været en kanon god december måned.

Onsdag den 26. december var jeg hjemme hos mor og far for at aflevere Casper. Med mig havde jeg også Jesper, men han skulle med tilbage igen. Børnehaven havde kun Casper tilmeldt mellem jul og nytår og dette syntes jeg var synd. Derfor fandt vi en anden løsning. Og mor og far skulle heller ikke noget.

Fredag den 28. december begyndte det for alvor at sne, hvilket betød at vi var flere der kørte hjem før fyraften. Turen hjem fra Herning tog 40 minutter, hvor den normal tager 20 minutter.

Men det var slet ikke det der bekymrede mig. Jeg skulle hente Casper om lørdagen.

Efter at have afventet vejsituationen lidt besluttede jeg sammen med mor at vi skulle mødes i Esbjerg med tog. Jeg tog toget fra Skjern og forbindelserne var rimelige gode.

Mor skulle vente 5 minutter i Esbjerg og Casper og jeg skulle vente 25 minutter – men på den måde havde vi først og fremmest en hyggelig tur og jeg havde fået hentet Casper med hjem igen.

Nytårsaften skulle foregå hjemme hos os selv – stille og roligt. Vi havde inviteret Nanna, som gerne ville være hos os den aften.

Aftenen startede kl. 18.00 med Champagne til Dronningens nytårstale, for den skulle høres. Den er efterhånden blevet en tradition også i vores hjem.

Derefter kunne vi spise. Vi havde valgt at spise Fun Due, hvilket var kanon hyggeligt. Til maden havde jeg valgt en af de gode rødvine fra WM-data – det var trods alt kun nytårsaftnen en gang om året.

Efter spisningen som tog meget lang tid, hvilket også betød at alle var godt mætte, kunne vi trække os tilbage til sofaen og nyde resten af aftenen.

Omkring kl. 22.00 var jeg med Casper og Jesper ude at skyde lidt raketter af. Nu gik den ikke længere.

Casper og Jesper nød det i fulde drag.

Kl. 23.00 kom Birgit på besøg og efter en god øls tid var tiden ved at nærme sig kl. 24.00. Nu skulle de store raketter fyres af. På under 5 minutter havde vi fyret for over 400,- op i den sorte nat – men de var flotte. Casper og Jesper var helt vilde.

Efter at fyrværkeriet var overstået sad vi og hang i ca. ½ times tid, hvorefter Nanna gik hjem og kort tid efter gik vi i seng.

Vi var kommet godt ind i det nye år 2002.

Status for år 2001

År 2001 var et år hvor der igen foregik utroligt meget i vores lille hjem.

Året startede med at vi kom hjem fra en dejlig ferie i Thailand, hvilket betød at "batterierne" var ladet helt op.

Efter hjemkomsten startede planlægningen med hensyn til vores store ombygning / modernisering.

Pengene kom på plads og vi kunne starte.

Ombygningen / moderniseringen tog det meste af hele foråret og vi trængte til at få et "normalt" hus igen – hvilket selvfølgelig også lykkedes.

Ja nu trængte vi faktisk til ferie igen. Vi besluttede os for at leje et luksussommerhus på Rømø, hvor vi inviterede Nitaya og Bent med.

Efteråret var mere stille så nu kunne vi igen begynde at planlægge hvornår den næste tur til Thailand skulle foregå og om jeg skulle med på den kommende skiferie.

Skiferien kom på plads, hvilket vil sige at det skulle være Casper og jeg der tog af sted i uge 12 til Norge, og ferien til Thailand kom på plads. Det skulle være hele maj måned.

Med hensyn til arbejdet var det et år med mange nye udfordringer, det år hvor vi først blev et selvstændigt aktieselskab under WM-data og senere blev solgt til BYG Data A/S.

Det var også det år hvor jeg virkelig ville indrømme at jeg havde et fedt job – et rigtigt drømmejob, selvom dette indebærer at jeg havde mange timer.

På hjemmefronten var det et år hvor Casper og Jesper virkelig voksede sig større og hvor Jesper for alvor begyndte at snakke – ja næsten uafbrudt.

Så alt i alt var det et år hvor Atchara og jeg havde mange udfordringer og hvor ægteskabet ind i mellem blev sat på en hård prøve – og prøven blev heldigvis bestået.

STATISTIK

Antal gange	Land	Hovedstad
5	Norge	Oslo
2	Holland	Amsterdam
3	Sverige	Stokholm
1	Belgien	
1	Finland	Helsinki
?	Tyskland	
1	Sovjetunionen	Moskva
1	Polen	
1	Grækenland	Athen
1	DDR	
1	Cuba	Havanna
2	Østrig	
3	Frankrig	Paris
1	Italien	
1	Spanien	Madrid
1	Jamaica	
3	England	London
1	USA-Florida	
1	Skotland	Edingburg
1	Burma	
1	Monaco	Monaco
1	Paraguay	
4	Thailand	Bangkok
1	Argentina	
1	Indien	New Delhi
1	Estland	
1	Filippinerne	Manila
1	Letland	
1	Brasilien	Brasilia
1	Litauen	
1	Schweiz	
1	Laos	Vientiane
32	Lande	17 hovedstæder

SAS, Mærsk, Cimbrer Air, Sterling, Thai Air, Britania Airlines, Varig, Aeroflot, Cubana Airlines, Fin Air og Lufthansa, British Airways Sunair.

og har sammenlagt ca. fløjet 176.200 km.